

**[Oluf Pedersen.]**

hold. En Hr. Thomsen, Hjarup, skal have gjort sig skyldig i dette, at han har købt billigere end til Noteringens Pris. Der er jo det mærkelige ved dette Forhold, at hvis det er rigtigt, hvad han siger, at han kun har haft en Fortjeneste af 3 Kr. paa denne Handel, saa vilde han have faaet Tab ved Handelen, hvis han skulde have betalt den rigtige Pris; men det staar i et underligt Forhold til, hvad det ærede Medlem Hr. Thomsen udtalte før, at Fortjenesten var saa stor. Det kunde tyde paa, at Hr. Thomsen, Hjarup, har været en meget daarlig Handelsmand.

Men det, jeg finder Anledning til at sige ud fra det Forhold, som Udvalget har fremdraget, er, at det, Udvalget her afslører, det, som har været galt, er jo ikke noget, som Udvalget selv har fundet; men Udvalget har først undersøgt det, efter at der er indgaaet Klage derover. Heri ligger altsaa en Bekræftelse af, at Udvalget kan ikke kontrolere de Forhold, som her kommer til at foreligge. Først naar der kommer tilfældige Klager udefra, har Udvalget Baggrund for at gribe ind. Derfor tror jeg — og jeg tror, at mange ærede Medlemmer i dette høje Ting ogsaa vil være klar derover —, at det er nødvendigt, at man prøver paa for det første, om det ikke er muligt at faa et Udvalg, i hvilket private Eksportører ikke er repræsenteret, og dernæst at faa en Afvikling af hele det Forhold, som man gennem Kødordningen er kommet ind i.

Saa vidt jeg kan se af den Redegørelse, der er fremkommet fra Udvalget, ligger det saadan, at man ved Eksporten lader det gode Fedekvæg betale for det daarlige. Hele denne Tankegang, som laa bag det Forslag, da man første Gang lavede Kødordningen, var jo den, at man skulde gøre Kødproduktionen rentabel; men efter mit Skøn er det udartet, idet man lader Produktionen af Stude og Fedekalve betale for Udsætterkøerne, og enhver, der ved, hvordan hele denne Produktion ligger, ved, hvem der har de fleste Udsætterkøer, ved altsaa, at dette er et Stykke ren og skær Godsejerpolitik til Skade for det mindre og mellemstore Landbrug.

**Munch-Petersen:** Jeg skal ikke blande mig i det Slagsmaal mellem forskellige Eksportørgrupper, der finder Sted her for aabent Tæppe, men jeg skal kun sige, at efter alt at dømme synes det, at begge Parter har i høj Grad Ret i de Angreb, de retter paa hinanden.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, saa er jo allerede Titelen fuldkommen misvisende: „Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen“. Det kan jo kun forklares ud fra den vanvittige og ulogiske Tankegang, at prisfordyrende Foranstaltninger skulde fremme Afsætningen, hvilket naturligvis aldeles ikke er Tilfældet. Ved disse prisfordyrende Foranstaltninger indskrænkes Afsætningen, og Afsætningsvanskelighederne øges for Producenterne, samtidig med at Forbruget tvinges ned for den store Befolkning, hvad denne i høj Grad rammes af. Kødordningen har jo netop været det mest skrigende Eksempel paa den Politik, der er ført, og har overhovedet karakteriseret Regeringens og Rigsdagens Politik. Man har ofte rost den og pyntet den med Ordet Planøkonomi, som undertiden anvendes i den politiske Agitation. Et Eksempel paa, hvad man fra den Side i Praxis forstaar ved Planøkonomi, har man netop i den Destruktionsordning, som har været gældende, og ifølge hvilken man har ødelagt ca.  $\frac{1}{4}$  Million Kreaturer her i Landet, hvoraf en stor Del var af en saadan Art, at de kunde have været anvendt til Menneskeføde, og dette er sket samtidig med, at der findes i Tusindvis af Mennesker, som sagtens kunde have for-tæret dette Kød og mere til, hvis Kødet blot havde været billigt nok.

Det hjælper naturligvis ikke, at man i den sidste Tid i en Del af Regeringspressen, bl. a. i „Politiken“, har kunnet se et Forsøg paa at løbe fra Ansvar for denne Ordning. Som andet kan det naturligvis ikke betegnes, naar nogle af Regeringsbladene begynder at skrive imod den Ordning, som deres egne Partiers Repræsentanter sammen med alle andre store Partier her i Rigsdagen har gennemført.

Det er kun Udtryk for den Stemning, der efterhaanden har rejst sig ude i Befolkningen mod denne saakaldte Planøkonomi, som man har gennemført herindefra, og samtidig Udtryk for, at man har ønsket at salvere sig selv, at løbe fra Ansvar, hvilket dog naturligvis ikke kan lykkes. I det Lovforslag, som ligger her, er der ganske vist sagt, at Destruktionen kun skal omfatte tuberkuløse Kreaturer, og naturligvis kan man ikke have noget at indvende imod, at tuberkuløse Kreaturer destrueres, men der er jo andre Ting, hvorved den her foreslaede Ordning i høj Grad minder om den tidligere gennemførte og principielt stiller sig paa samme Standpunkt.

Det er sagt her i Dag, at den Ordning, der udløber ved Slutningen af denne Maaned, har virket efter sin Hensigt, og det kan ogsaa